

ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΛΑΟΙΣ.

Πάντες οἱ λαοὶ εορτάζουσι τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους· ἀλλ' ἕκαστος κατ' ἴδιον τρόπον καὶ κατὰ διάφορον ἐποχὴν. Ἐν Γαλλίᾳ πανηγυρίζουσι τὴν ἡμέραν ταύτην διὰ πλήθους σοκολάτας, παντοίως διαμεμορφωμένης, ἐν εἴδει ζαχαρικῶν, καστάνων μὲ ἀρώματα διάφορα, παιγνίων καὶ δώρων παντὸς εἶδους· ἐν Νέα Ἰόρκῃ ὁ οἶνος τῆς Μαδέρας ἔχει τὰ πρωτεῖα· δὲν ἀποστέλλουσιν ἐπισκεπτήρια, ἀλλ' οἱ ἄνδρες ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπισκεφθῶσιν αὐτοπροσώπως τὰς γνωρίμους αὐτῶν κυρίας, αἵτινες περιμένουσιν ἀπὸ τῆς ἐννάτης ὥρας τοὺς ξένους ἐν στολῇ χοροῦ ἐντὸς αἰθούσης καλῶς θερμαινομένης, ὅπου σταίνεται πλακουντθήκη πλήρης πλακουντίων, ψυχρῶν κυνηγίων σανδουῖχ (1) κλπ., καὶ τῆς ἀναποφεύκτου Μαδέρας. Δέχονται μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης τοὺς ἄνδρας, προσκαλοῦσαι αὐτοὺς νὰ πάρωσί τι, τὸ ὁποῖον πολλάκις πράττουσι λαμβάνοντες καὶ τροφὴν μετὰ τοῦ οἴνου, τὸν ὁποῖον ἡ κυρία αὐτοῖς προσφέρει διὰ τῆς λευκῆς

(1) Φέτα ψωμίου ἐν ᾗ ὑπάρχει δεδιπλωμένον τεμάχιον χοιρομερίου.

αὐτῆς χειρός. Δύναται τις ν' ἀποποιηθῇ νὰ φάγη, οὐχὶ ὁμῶς καὶ νὰ πῖνῃ· διότι αὐτὸ ὑπαγορεύει ἡ φιλοφροσύνη· ἂν καὶ τὸ τοιοῦτον καταντᾷ λίαν σπουδαῖον· διότι ἕκαστος κάμνει σχεδὸν πεντήκοντα ἐπισκέψεις καθ' ἡμέραν, αἵτινες διαρκοῦσι τὸ πολὺ δέκα λεπτὰ ἐκάστη.

Ἐν Περουβία δὲν ἐπισκέπτονται ἀλλήλους, ἀλλὰ συνάγονται ἐπὶ τῆς πλατείας περὶ μεγάλας τραπέζας· τὰ ἑσπέρας τῆς προτεραίας, δηλ. τῆς 31 Δεκεμβρίου, ἀρχίζουν τὰ Ὀμηρικὰ ἐκεῖνα συμπόσια, τὰ ὁποῖα διαρκοῦσιν ὅλην τὴν νύκτα. Τὸ μεσονύκτιον, καθ' ἣν ὥραν ἀρχίζει τὸ νέον ἔτος, ἔντονος τοῦ φεκισμοῦ ἀκούεται, καὶ ἕκαστος ἀσπάζεται τοὺς πλησίον αὐτοῦ· ἔπειτα τραγοῦδοῦσι, χορεύουσι, πίνουνσι καὶ τρώγουσιν ἀλληλοδιαδόχως, μέχρις οὗ ἡ ἡμέρα ἀνατείλῃ, ὅτε ἐπανέρχονται εἰς τὰ ἴδια.

Τὸ νέον φῶς ἢ τὸ νέον ἔτος πανηγυρίζεται ἐν Περσῷ ἀλλοκότως πως. Τὸ πρωτὶ, ἅμα χαράξῃ, ζυγίζουσι τὸν αὐτοκράτορα. Ἐὰν μὲν τὸ βάρος αὐτοῦ ᾖναι μεγαλείτερον ἐκείνου τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους, γίνονται μεγάλαι δημόσιαι πανηγύρεις, ἀσπασμοὶ καὶ προσφοραὶ ὧδων ἐπιχρύσων καὶ δώρων· ἐὰν δὲ ὀλιγώτερον, εἶναι τοῦναντίον ἡμέρα πένθους. Ἐὰν δὲ τὸ βάρος αὐτοῦ ᾖναι τὸ αὐτὸ, δὲν γίνονται δημόσιαι πανηγύρεις, ἀλλ' ἕκαστος εἶναι ἐλεύθερος νὰ διασκεδάσῃ κατ' οἶκον.

Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τῇ πρώτῃ τοῦ νέου ἔτους διώκουσι τὰ κακὰ πνεύματα, τὸ ὁποῖον γίνεται διὰ τρόπου λίαν ἀλλοκότου. Ἐκαστος θέτει πρὸ τῆς οἰκίας αὐτοῦ δίκρανον εἰς ὃ κρέματα κάνιστρον πέποικιλμένον διὰ χάρτου ἐξωγραφημένου καὶ χρυσοῦ. Ἐπειτα καίουσιν οἴκοι οὐχὶ ἀρώματα, ἀλλὰ οὐσίας δριμυτάτην ἐχούσας ὀσμὴν καὶ κακὴν, ἥτις βεβαίως διώκει τὰ

πνεύματα, τὰ ὅποῖα καταφεύγουσιν εἰς τὰ κάνιστρα. Πάχυτα ανάπτουσι μεγάλην πυρὰν ὑπὸ τὰ δίκρανα, καὶ ἡ ῥάβδος, τὸ κάνιστρον καὶ τὰ πνεύματα ὅλα καίονται. Τότε δὲ εἶναι ἡ ὥρα τῆς χάρᾶς καὶ τῶν συγχωρήσεων· διότι ἕκαστος ὑποχρεοῦται τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ συμφιλιωθῇ μεθ' ὅλων.

Ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐπισκέπτονται, συγχαίρονται ἀλλήλους, καὶ ἐπεύχονται ἀμοιβαίως, ὥς παρ' ἡμῖν. Μόνον ἀντὶ ζαχαρικῶν ἀποστέλλουσιν ὥς δῶρον πλακούντια ἐξ ὀρυζίου φέροντα καρκῖνον, πορτοκάλλιον, καὶ κράμβην τεχνητήν. Ὁ καρκῖνος δὲ νομίζεται παρὰ τῶν Ἰαπώνων σύμβολον γονιμότητος· διότι πιστεύουσιν ὅτι οἱ πόδες τῶν καρκίνων ἀναγεννῶνται ἀποκοπτόμενοι· αὐτὸν νομίζουσι προσέτι σύμβολον ὑγείας. Τὸ πορτοκάλλιον καὶ ἡ κράμβη ἔνεκα τοῦ ὀνόματος αὐτῶν σημαίνουν εὐδαιμονίαν καὶ πλούτη.

Ἐν Κίνᾳ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔτους πανηγυρίζεται λίαν δημοτικῶς διὰ τῆς κλείσεως τῶν σφραγίδων· διότι τὰ μικρὰ κιβώτια τα περιέχοντα τὰς σφραγίδας ἐκάστου δικαστηρίου κλείονται τότε μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος. Ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης ὅλαι αἱ ὑποθέσεις παύουσι, καὶ ὅλοι τοῦ κράτους οἱ ὑπάλληλοι διακόπτουσι τὰς αὐτῶν ἐργασίας. Ἀνταλλάσσονται δὲ ἐπισκέψεις, εὐχὰς, δῶρα καὶ ἐπισκεπτήρια.

Ἡ ἐορτὴ ἀρχίζει τὸ ἑσπέρας τῆς προτεραΐας εἰς τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τῆς σελήνης. Κρούουσι δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν τὸν μέγαν κώδωνα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀνακτόρου· ἔπειτα ῥαγδαίως πολλὰ τύμπανα χρησιμεύοντα πρὸς τοῦτο μόνον, καὶ ῥίπτουσι πολλὰ κανόνια. Εὐθὺς ὁ ὄχλος καὶ οἱ κάτοικοι ὅλων τῶν τάξεων ἐκφράζουσι τὴν αὐτῶν χαρὰν, βάλλοντες μεγάλας κραυγὰς, ῥίπτοντες πυροτεχνήματα καὶ παιανίζοντες. Ἐν δὲ τοῖς ναοῖς οἱ ἱερεῖς σαλπίζουσι. Τέλος γίνεται φοβερὸς θόρυβος,

πάντα ἄλλον κωφαίνων παρὰ τὸν Κινέζον. Καὶ μετὰ τὸν πά-
ταγον τοῦτον ἀρχίζουσι τὰς ἐπισκέψεις.

Ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀπάσῃ τῇ Ἀνατολῇ τὸ νέον ἔτος μεταξὺ
τῶν Χριστιανῶν πανηγυρίζεται δι' ἐπισκέψεων καὶ διὰ γλυκυ-
σμάτων τὰ ὅποια καὶ ἡ πτωχοτάτη οἰκογένεια πρέπει κατ' ἔθος
νὰ ἔχη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Λ. Μ.